

РЕШЕНИЕ

№ 1773

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11737** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. С. М., чрез пълномощник адв. И., против решение от 08.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 3171/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001491/12.09.2019г., издадено от началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) на В. С. М. е наложена глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008г., издадена от министъра на транспорта.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. По същество се сочи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като не е посочено ясно кой е нарушеният нормативен акт – не е изписано пълното наименование на цитираната Наредба № 41 от 04.08.2008г. на МТ, не е посочена датата на издаването ѝ и органът, който я е издал. Допълнително се сочи маловажност на нарушението. По тези съображения касаторът моли за отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Областен отдел „Автомобилна администрация” С. не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 25.06.2019г., около 15:20 ч., в [населено място], [улица], спирка на градски транспорт „Площад Ц. ЖП гара“, с посока на движение [улица], свидетелите Б. Б. – инспектор в ОО „АА” [населено място] и неговият колега Г. Д. извършили проверка на В. С. М. - водач на автобус Пежо Боксер 1800 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], притежаващ удостоверение № 025228 на пътно превозно средство за обществен превоз на пътници на територията на Република България към лиценз № 00312, валиден до 08.05.2025г., с който се извършвал обществен превоз на пътници по маршрут П.-С.-П., видно от пътен лист № 0055925 от 25.06.2019г. и маршрутно разписание № 14213, валидно до 31.01.2020г. При проверката било установено, че водачът на автобуса не притежава карта за квалификация на водача за категория D, придобита на 12.09.1983г.

На място св. Б. съставил АУАН № 266031/25.06.2019г. за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 на МТ от 2008г.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на водача на МПС е наложена глоба в размер на 2000 лв., на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, както и че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

Съдът подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Неоснователни са доводите на касатора, че както в АУАН, така и в НП не е посочено ясно кой е нормативният акт, чиято разпоредба е приета за нарушена. Действително в АУАН е вписано, че водачът на МПС е нарушил чл. 2, ал. 1 от Наредба 41 на МТ от 2008г., но в НП наредбата е допълнително индивидуализирана – Наредба № 41 от 04.08.2008г. на министъра на транспорта. По същите доводите въззивният съд законосъобразно е приел, че с посочването на номера на наредбата, датата на издаденото й, както и нейният издател, нормативният акт е бил индивидуализиран в необходимата и достатъчна степен, така че наказаното лице да узнае кои разпоредби са му вменени като нарушени и да може да организира адекватно защитата си.

Неоснователни са и доводите, че в нарушение на чл. 42, т. 3, предл. 2, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН в АУАН и НП не е посочено мястото на извършване на нарушението. Напротив, мястото на извършване на нарушението е достатъчно ясно индивидуализирано – [населено място], [улица], спирка на градски транспорт „Площад Ц. ЖП гара“, с посока на движение [улица].

Съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд, че водачът на процесното МПС е извършил нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация (Наредбата). Наредбата е издадена от министъра на транспорта на основание чл. 7б, ал. 5 и чл. 7г, ал. 4 от ЗАВП. Съгласно сочената норма водачите на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории С1, С1+Е, С, С+Е, D1, D1+Е, D или D+Е, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози или превози за собствена сметка, трябва да притежават карта за квалификация на водача. В случая не е спорно, че лицето е извършвало обществен превоз на пътници с управляваното от него МПС, като притежава свидетелство за управление на МПС за категория D. При това положение водачът на МПС е субект на задължението по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно – да притежава карта за квалификация на водача.

Неоснователни са доводите на касатора за маловажност на нарушението, поради което следвало да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Касае се за формално нарушение, на просто извършване, поради което не следва да се преценява дали от същото са настъпили вредни последици. В случая липсват обстоятелства, от които да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което лицето е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 3171/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: